

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udrag fra II

Citation: Hertz, Henrik: "Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Tredie Deel. , 1851-62., s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz11_lev-shoot-idm140481645095792/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

Literatur, den sidste i sin Flyvende Post for 1830, Nr. 157 skrevet „Kimbrev til Knud Sjællandsfar i Paradis.“

Pag. 126. — „felig Donaupigen.“

Stuespillet „Das Donauweibchen“ af Hensler blev 1814 om Sommeren givet af et tydsk Stuepillerelskab paa det kgl. Theater, og gjorde megen Lykke, dog især ved Frøken Walthers Udførelse af Titelrollen. See Oversættelse „Den danske Stueplads“ 4de Deel Pag. 365.

Pag. 131. „Fremdeles, naar en lille snobst Krabat“ o. s. v.

Sigter til to Halvark, der af en anonym Forfatter bleve udgivne under Titel „Supplementblade til Kjøbenhavns flyvende Post, Nr. 1 og 2“, i samme Format og med samme Bignet som Heibergs nye ophørte Blad, og indeholdt to Epistler fra Knud Sjællandsfar. Da disse kom ud hos Bogtrykker Jørgensen, (der paa Sjengangerbrevenes Titelblad var angivet som Udgiver) fandt jeg mig foranlediget til, i en offentlig Erklæring at fralægge mig Forfatterenskab til dem. (Sfr. Heibergs prosaiske Skrifter, 11te Bind Pag. 503.

Pag. 147. „Og sloges Anno 16 med Peer Brøveler.“

Dette Navn havde Baggesen under Feiden givet sin
Antagonist Peder Wegner (N. E. Bøye).

Pag. 156.

„(Critiken) hør mindes vel, det troer jeg, man kan
vente,

At Zens har stundom taget sig en Lunt,
Dg ikke glemt min bekjendte,
Poetiske Chamæleons-Natur.“

Til dette Sted hørte oprindelig nogle Vers, der den-
gang bleve udeladte, men altid kunne gives en Plads
her. De lyde saaledes:

En Diamant skal slibes
I eget Støv, det veed Enhver; —
Min Paradis-Natur, der nu, sit Ophav nær,
Har luttret sig til Diamantens Skær,
Vil aldrig kunne klart begribes,
Hvis ei Critiken først den guld'er med
Det Støv, den fordmu klæbed' ved.
Kort, Knudebrevet bliver uforstaaeligt
For Alle, der forglemme, jeg er Knud;
Dg skal jeg vaskes, er det uundgaaeligt,
At jeg maa vaskes i min egen Lød.

Pag. 165 ff. „Naar jeg betragter Nub og Stub“
o. s. v.